

MAFIE 2025

- Fíla, Jiří, Markéta, Hynek

Lombardi (Tomík, Markéta, Matěj) - Lída, Anežka Králová, Krýša, Mára Lalák, Jirka Štef., Tonda Davídek, Marek Říha

Ferrari (Jiří, Moula, Majda) – Tylda, Johanka, Lara, Tonda Svatoš, Vítek Procházka, Tonda Míka, Ondra Neužil, Adam Kroužek

Lambrusco (Móňa, AP, Sebi) - Anýz, Nikča, Kuba Kodet, Honza Neužil, Béda Svatoš, Tonda Štef., Jáchym

Panzani (Zůza, Červík, Marťas, Matouš) - Anežka Štef., Žofka, Adélka, Tobík Míka, Pepa Davídek, Matěj Hořovský, David Kuthan, Sebi Kolman

Genovese (Vény, Kuba, Filip) - Justý, Sára, Domča, Honzík Bruncko, Martin Kroužek, Dan Krouz, Dalibor

Versace (Helča, Hynek, Ondy) – Alice, Terka Král., Fíla Král., Tomík Kuthan, Vojta Kotalík, Kuba Kolman, Fanda Panda

Hymna

Ref: Tohle je Sicílie

Naše teritoria

My tomu tu šéfíme

Jsme Jelenů familia

Jsme správní mafiáni

Palermo to je naše

A kdo nám zkříží cestu

Z toho bude kaše

1. Sloka Don Jelen založil naši rodinu

Vyžadovalo to pot i dřinu

A proto máme k němu respekt, měl bys i ty,

jestli nemáš, tak co tu děláš?

Naše rodina je otevřená

Místo pro každého člena

Ale když zradíš, tak za to zaplatíš!

Ref: Tohle je Sicílie...

2. Sloka Enzo měl by se plazit kanálama,

Je to taková mafiánská lama

Říkame Patti di Sangue dodržuj

a moc se tady nezdržuj a běž už někam

Linneu rossu uctíváme
A proto tady teď mír máme
A ten, kdo chabě,
skončí s kulkou v hlavě
Ref: Tohle je Sicíle...

Neděle 13. 7. Jiří

Buongiorno!

In ottime condizioni (v perfektním stavu) se připravujeme na příjezd bambini. Část naší familia vyrazila károu k betonu, kde si pohrála s bambini a naládovala si je do aut. V táboře, poblíž baru, trezorolednice nebo protitankových ježků, jsme zmatený bambini se zavázanýma očima rozebrali do skupinek. A pak jsem krupnul jednu ránu do vzduchu, prásk, byl klid a bambini už mohli vidět.

Btw... v těch kostýmech nám to fakt slušelo MANIFIC

Don Jelen probudil respekt, a šlo se chálovat pravou italskou čajnu. Šmakeec. A italské počítání při nástupu? Perfetto!

Odpo? „Pánové chodí od borovice doprava, ženy doleva“, pak prácičky a seznamovačky s bambini. Finito

Večerní šmakec, vysvětlení trezorů a vyvěšení vlajky. ¹

A nakonec zabékáno u ohně,
večerka a spinks.

Buona notte!

¹ V průběhu dne jsem zjistil, že vlajka je nakreslená na rozstřiženém tričku, nevymyslíš :). Vény to naštěstí nějak zachránila a našila to na prostěradlo - teď jen, čekám, co nám na to řeknou přepadi haha.

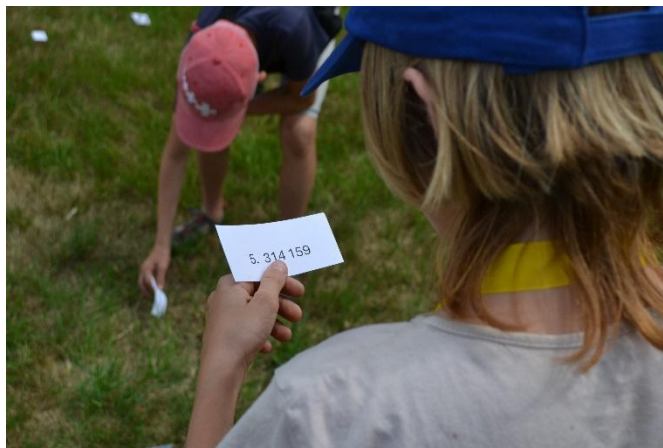
Pondělí 14. 7. Moulátko

Ranní salva probudila všechny. Teda skoro...Skína ne :). Na běhu děcka překvapila a na rozsvičce zbyl poměr 4 ku 10 pro vedoucí. Hned ze začátku děti vyráběly odposlouchávací zařízení. Kupodivu se jim to krutě povedlo.

Oběd byl totální skendr kuře s bramborem. Poledňáček, pohodička, spinx až málem moc spinx.

Běhaček není nikdy dost, proto běhat přes louku tam a zpátky děti moc baví. Bylo to však i naučné. Dozvěděly se třeba na kolik stupňů vařit Lapsang Souchong nebo číslo na Jiřinovu mámu. Fíla Král si stihl dokonce s Jiřinem zahrát kulečnick.

Bong! Šmírando bylo spíš bídnejší. Nikdo nepoznal Skínova Gluma a Honzův zadek také nikdo nenahlásil.

Nástup jsem klasicky zvrstal (to řekl Don) a pak jsme poslechli první odposlech. Byl otevřen bar a all-in na sedmičku se vyplatil. Díky Gringo. Zpívání a modlitbička klasicky a zvládnutá večerka je na světě. Tři přenádherné ukolébavky a já měl konečně klídeček.

Úterý 15. 7. Majda & Anička

Úterý nám začalo klasickým budíčkem v 7:30. Po rozcvičce s tematikou italské kuchyně, kde se natahovalo těsto na špagety, roztáčela pizza a nosilo víno do sklepa, byla snídaně jako každá jiná.

První dopolední hra byla klasická byrokracie. Děti obíhaly stanoviště, na kterých seděli naši klienti. Protože většina policie, jak jsme včera odposlechli, byla pryč, potřebovali jsem, aby klienti stvrdili loajalitu podpisem.

Vrátili jsme se na oběd, byla česneková polévka a svíčková. O poledňáčku přšlo a nemohli jsme spát pod lesem.

4 stanoviště: zdravotěda, příprava na kvíz, na zkoušku ohně a obratnosti a ukazování zbraní. Týmy se rozdělili na dvojice podle věku tak, aby vznikla skupinka nejstarších, druhých nejstarších, středních a nejmladších a na aktivitách se protáčely.

Poslední hra se hrála u dubového lesíčku u Voldemortky. Tam se za startovní čarou srovnaly děti od nejvyššího po nejnižšího. Jeden vedoucí odstartoval 30vteřinový závod. Během tohoto času vyběl jeden z týmu s šátkem a snažil se ho položit co nejdál. Jenomže se musel stihnout i vrátit, jinak by byl pokus neplatný. Nikdo nesměl počítat nahlas.

Na večeři jsme pak dostali krupicovou kaši. Po nástupu si děti vyčistily zuby a pak byly pozvány do biografu. V biografu jsme shlédli a poslechli pohádku O Zlatovlásce.

Zabékali jsme si pár písniček u táboráku a byl čas jít spát...

Středa 16. 7. Červík

Den začal krásně, nezaspal jsem. Ovšem má tělesná schránka byla už po několika denním poctivém pracování natolik pokřivená, že jsem se cítil jako (později doplnit nějaké výstižné a udělaně i vtipné přirovnání). To mě ale nezastavilo a jal jsem se úkolů VDčka hrdinně. Naštěstí jsem měl moudrého a velezkušeného kápa za pomocníka, Mouláka (tímto mu vzdávám hold a můj dík). Budíček jsem zahájil vlastním sólem na trubku, děti se na něj sice netvářili, ale já jsem na sebe byla v celku hrdý.

Rozcvička byla snadná, buď jdi běhat nebo se otužovat. Děti měli na výběr jen dvě možnosti, chtělo to trochu nucení, ovšem nakonec se přece jen rozběhli a úspěšně rozcvičku zvládli. Čištění chrupu a snídaně následovala v libovolném pořadí, všichni poctivě tyto úkony zvládli, a proto následovala dopolední hra s názvem (nevím, ale prostě nasbírej co nejvíc kravsonů a uhlídej si i ty své). Obohacení o vzájemné kradení mezi skupinami dávalo hře dobrou dynamiku a děti si tuto změnu chválily. Kvůli hraní této hry na Olympu se stalo i pár dobrých zranění, ale naštěstí nic závažného. Například já osobně jsem pocítil tvrdost Krýšova (Kryštof Mikota) loktu na vlastní lebku, a to konkrétně když na mě skočil z kamenu. Díky této drobné nehodě se ovšem podtrhl vizuál mého kostýmu a stal se tak o něco dokonalejší. Čím víc kůl jizva na plešce, tím víc průměrný posluchač Orlíků (což byla má předloha k mafiánskému kostýmu tupé mlátičky s páčidlem).

Oběd byl jako vždy dokonalý a velelahodný no a to samé se dá říct i o poledním klidu, který tak jako vždy, klidný... Ovšem tím, co klidné, lahodné a dobré příliš nebylo se stala první odpolední hra, Čísla. Tak zvaná usetanusedová hra mi přijde už roky méně a méně zábavnou, proto bych i popřemýšlel o vynechání na budoucím počínání. Kór když si izolepa vyrazí na

výlet a čísla na dětských zádech pořád padají. Děti pak stojí a touha po skrývání čísel mizí a tím mizí i smysl této hry.

Svačina uklidnil nejen mě, ale i většinu trochu otrávených dětí z čísel. Naštěstí s pomalu odcházejícím odpolednem nás čekala ještě jedna hra. Hra, která změnila

náladu všech. Jelikož se i blížil den, kdy náš milý Don Vojtěch Jelen měl narozeniny, rozhodli jsme se začít s oslavami krapánek dříve a čím lepším, než lahodnou pizzou by to mohlo být. Nebylo to ale jen tak, protože před samotným zdobením a pečením pizzy se suroviny losovali v několika kolech. Byla to zábava a los poskytoval lahodné i nelahodné přísady. Týmy mohly získat všechno od všelijakých sýrů po šunky, žampiony, kukuřici, párek, ale i ananas, celer, čaj, sušenku až po smradlavou ponožkovou kouli. Těsně po rozlosování posledních

surovin začal déšť, a tak se zdobení přesunulo do hangáru, kde se následující čas děti snažili ze sebe sama dostat aspoň kus kreativity. A tak pizzu zdobili mnohými nápady, ale i názvy který hráli v bodování od samotného Dona také roly, tak jako přednes a samozřejmě i chuť. Vzniklo spoustu krásných kousků a Don si vyložené pochutnal, ať už se jednalo o "Donapizzu" nebo třeba "Donovu pravou lásku Kláru". Po ohodnocení si pizzy skupinky snědli, a tak si před nejlegendárnějších velevečeří tábora ultymátním Stániným buřtguľáškem zaplnili pupky (což mi rozhodně nevadilo hahaha hahaaaa...). Ovšem co mi trochu vadilo, bylo to, že má skupinka mi nedala ochutnat ani drobešek pánešku, ani drobešek.

Poté následoval nástup, který našťestí můžu sám cenzurovat, jelikož byl katastrofálním heh. Tak se přesuneme dál, poté jsem otevřel svůj Bar u Skýna, kde tak jako každý večer nalévám přátelům, vydělávám prachy a užívám si krásné dny práce. Ovšem tento den (večer) byl jiný, a to tak, že nás v baru vyrušil kápo Hynek s tím, že naše odposlouchávací zařízení zachytilo signál ze starostovi pracovny. To se stalo už po několikáté ovšem tentokrát bylo zjištění krapet děsivější. Zjistili jsme, že se starosta sešel s Enzem (teda spíš Enzo se sestrou, prostě Enzo přišel za ním), který nás, a především Dona Vojtu Jelena pomlouval a vykládal prach sprosté lži. Což vedlo k tomu, že se starosta na nás rozhodl přijet podívat. Měla to být tajná kontrola, která prověří naše mafiánské počiny a zločiny (ale moc tajná nebyla, když to víme hehe tupec). Víme, že dorazí v pátek ve dvě odpoledne. S touto myšlenkou jsme šli spát, dokonce i já jsem šel spát..

Čtvrtek 17. 7. Kosík

Bella mattina. Dobré ráno milý Done. Budíme s dětmi laskavými slovy našeho hlavase. Slaví narozeniny, a to je pro nás svátek.

Rozcvičkou si ukazujeme běžné ráno mafiánů. Zbraně, auta, zácpy na silnicích a přestřelky, znáte to, sicilský naturel.

Náš šéf je velkorysý, uspořádal pro nás dopoledne soutěžní klání, aby našel adepty a vůbec ty největší borce napříč rodinami. Soutěžilo se v disciplínách jako hod páčidlem, italský trojlok nebo kýbl.

Odpoledne jsme potěšili přítomností lom ve Skuhrově, kde si otužilí otužilci otužile otužovali svá otužilá těla. Cestou jsme si přečetli příběhy z počátků Donova života. Rád bych vypíchnul jeho skromný počátek. Narodil se v chudé sicilské rodině takříkajíc s holou zadnicí. Jediná nenahá část jeho malého tělíčka se ukrývala pod jeho nosánkem. Sudičky mu daly do vínku opravdu mužný knír a ten měl narostlý, už když přišel na svět.

Večer se nesl ve slavnostním tónu. Prvně jsme vyhlásili nejúspěšnějšího účastníka hořcové výzvy, kterou byla Justýna Hlávků. Dále se vyhlásili naši nejlepší

olympionici. Poslední třešničkou na dortu byly třešnička na narozeninovém dortu darovném Donovi spolu s ostatními dárky, které zahrnovaly recitace, květiny i osobní otroky.

Vojta potěšen pronesl řeč a usedl v patře nad barem se třemi nejlepšími soutěžícími olympiády Sárrou, Matyldou a Anežkou Královou. Celou akci pozvedla

nádherná hra na klavír z rukou Martičky. Déšť rozhodl za nás, že je čas oslavy v baru ukončit. Tak to má být, skončit se má v nejlepším.

Déšť nás zahnal na kutě,
a teď tábor už spí nehnutě.
Nad Sicilií rozhostil se klid,
je čas se poradit.
Pro nás tak končí den
A co se zítřkem
Kdo ví to jen?

Ciao :)

Pátek 18. 7. Helča

Dnes je pátek. Včera jsme v našem odposlouchávacím zařízení zachytili zprávu. Má k nám namířeno starosta.

Chce zkontrolovat, že se v našem městě neděje nic nekalého, že dodržujeme Patty di Sangue. Mohl by to být problém, porušujeme spoustu pravidel, a tak musíme začít jednat!

Onu smlouvu podepsal Vojta Don Jelen s Enzem Vitalim již před několika lety, přesto se na naší nástěnce nachází několik věcí, které musíme urychleně schovat např. fotku Enza propálenou cigaretou, hymnu s pasážemi, které by starosta neměl slyšet, záznamy odposlechnů.

A tak již na rozcvičce cvičíme dobré mravy, chceme na starostu udělat dojem. Pozdravíme se služebníček, cvičíme vázání tkaniček na Enzových botách, pomalou chůzi na jídlo. Když dětem řekneme, že dívky mají dnes přednost, v chlapcích to cuká. Uvidíme, ale naučit se děti do oběda chovat, se zdá, jako nesplnitelný úkol. Zatím se nám tu spíše šíří takové opičí chování.

Po snídani chceme tábor narychlo vylepšit. Přeci jen už se nám tu pár věcí rozpadá - zahrajeme si proto hru ejdže v lese pod Olympem. Uprostřed hry se nám rozprší. Nemáme pláštěnky, a tak se přikrčíme pod stromy. Letos všude roste spousta planých třešní, jen pod Olympem je spousta druhů. Nakonec z nich Míša uvaří marmeládu.

Letos je zima. Hodně nám prší a vedoucí chrchlají čím dál více. Děláme hromadné nákupy pastilek v lékárně. Bolest v krku a kašel už není nic speciálního. Alespoň, se letos nestal žádný vážný úraz.

Po poledňáku se hezky oblékneme, vyrovnáme dvě řady a divadlo může začít! Příběh děti letos celkem hltají, a tak když přijede starosta je to něco velkého.

Starosta Alberto Moravia (Michal Růzha) s námi zůstane až do druhého dne. Jeví se jako slušný solidní chlapík, raději proto uděláme z baru knihovnu, máme ale jen 1 knihu a to Tomíkův italsko-český slovník.

Chceme se předvést jako dobří obchodníci, hrajeme hru dáme jídlo. Baví vedoucí i děti, nebo spíše rozhádané manžele, důchodce, co chtějí turka a fleky a posilkáře, bažících po proteinu a mnoho dalších postav.

Odpoledne se rozhodneme předvést Albertovi náš běžný den v našem městě. Scénky hodnotí Don a starosta a jsou vcelku spokojeni. Některé byly nápadité a tak 1 vtipná. Ještě se sejdeme ve skupinkách. Je to hezký čas s naším týmem, i když nakonec hrají všechny děti pikolu a vedoucí spikeball. Můj tým utužuje vztahy na baru, ale tajně, pozor!

Starosta šmejdí okolo.

Večer jdeme do biografu. Dnes dávají pohádku o Zlatovlásce. Vojta skrz výbojku promítá film na stěnu hangáru a Majdička čte přiložený text. Pohádka se mi nezdá. Princezna chudák nemá moc na výběr ohledně vdávání se.

Už půjdeme spát, pomodlíme se, zpíváme ukolébavku. Jsem vděčná za každý den tady na táboře i tomhle světě. Díky LÁĎO, že jsi tu pro nás byl a vlastně pořád jsi. Nosíme si tě všude sebou. Máme tě vepsanýho v našich srdíčkách. Často když se rozmýšlím nad nějakým životním rozhodnutím, tak si na tebe vzpomenu. Vždycky jsi nás učil, že hlavní je mít rovnou páteř, hrát fair play, že nakonec to nejdůležitější na světě je láska.

DÍKY LÁĎO, za nás za všechny a další děti od jezera balvanů.

Sobota 19. 7. Matouš & Ondy

Sedmý den na táboře, nebo-li v sobotu jsme se vyspali až do růžova, díky prodlouženému budíčku, kvůli páteční večerní hře. Následovala krátká, ale efektivní rozcvička a klasická táborová snídane.

První hra tohoto dne se jmenovala Chuligáni. Spočívala v tom, že děti musely co

nejlépe popsat a překreslit obličej chuligánů, kteří kazili náš mafiánský kšeft.

Po hře přišel Martas z dlouhé mise z našich rodinných skladů, které byly odpáleny nepřáteli. Oběd byl klasicky výborný a polední klid, až na dračí doupe v hangáru, taky poklidný.

Odpoledne jsme se všichni vrhli na koupání, lodičky a Palamáno. Lodičky se kvůli nedostatku vody jeli z kaberny a poprvé byl závod do trojúhelníkového tvaru. V průběhu celého odpoledne se všichni vysprchovali i ty nejsmradlavější. V neděli nás čekají návštěvy, tak se musíme řádně připravit.

V 18:30 jsme při nástupu zachytili další signál ze starostovi kanceláře. Enzo Vitali podezíral naši knihovnu a nesouhlasil se starostou o naší nevinnosti. Poté nás čekala báječná večeře. V osm byl nástup, kde se vyhlašovaly výsledky. Pak už jen hymna a s vyčištěnými zoubky jsme si společně zazpívali u táboráku, poté modlitba, a to byla naše sobota na táboře.

Neděle 20. 7. Markéta

V neděli nás probudil gong hned dvakrát (Až na pár výjimek, které v tu chvíli už rozjímaly před kostelem v Počepicích.). Poprvé ještě před sedmou pro věřící a podruhé pro nevěřící, kteří mohli klasicky spinkat až do půl osmé. Po bleskově rychlé rozcvičce a snídaňce nás čekalo ŠB. To proběhlo překvapivě rychle a směr Počepice jsme vycházeli jen s párminutovým zpožděním.

Tam nás čekala naše milovaná hodinová fronta a kostelníci, samozřejmě :). Pak už kafičko, zákusky, utopenci a jiné dobroty. Před odchodem zpět do tábora proběhla soutěž o nejbizarnější nákup, gratulujeme Kubovi.

Po obědku následoval krátký spanec a pak už se začali trousit rodiče. I když naši vedoucí a nejstarší děti předvedli výbornou hru Palamana, žádného rodiče se mi nepodařilo přesvědčit, aby si ji také vyzkoušel. Kolem čtvrté rodiče odjeli a my se mohli vrhnout na novou hru – live kulečník.

Hra se nakonec, alespoň podle mého průzkumu, dětem docela líbila - jupíí!

Až do nástupu si žádné z dětí nevšimlo, že nám už pár hodin chybí Červík. Při čištění zubů, mi ale několik z nich sdělilo, že viděli tři muže, jak ho unášejí v jeho vlastním autě - asi v tom má prsty Enzo... Následoval pub-kvíz, trocha zpívání a pak už vyprošené spaní venku.

Pondělí 21. 7. Vendy

Hoří zub? Po dočtení této kroniky se dovíte výsledek experimentu provedeném na mléčném zubu, který jsme jakožto - zoubková víla - předchozí den vyměnili za lízátko.

Jedna z nejdůležitějších schopností mafiána je umět dobře běhat. Na rozcvičce jsme tedy protáhli všechny možné končetiny, po kterých lze utéct, což se nám později hodilo v odpolední hře.

Poslední dobou nám odposlech trochu šumí proto je třeba postavit věž.

Na nejvyšší věž postavíme odposlouchávací zařízení a snad chytíme silnější vlny. Týmy tedy za úkol dostaly postavit co nejvyšší věž z přírodních materiálů a zároveň zničit věž cizí.

Skupinky se s úkolem popraly různě. Některé zatloukly klacek do země, jiné volily taktiku nanosit co nejvíc nejmenších větviček a úhledně je rovnaly na sebe (tahle taktika nevyšla). Vyhrála skupinka, která celou hru prokecala - nakonec o sebe zapřela tři třímetrový klacky. Ponaučení? Lepší drby v kapse než-li výhra na střeše.

V první odpolední hře jsme potřebovali vyřešit pár obchodů. Hra měla háček – obchody nebyly tak úplně dovolené, a tak se suroviny musely přenášet tajně, aby je policisti či celníci nenašli. V praxi se některé děti potily ve dvou teplákách – do spodních schovaly suroviny, vrchní si

nechaly šacovat. Máme bystré děti, až jednou budou chtít provádět nelegální činnost, nemusíme se o ně bát.

Když jsme se vraceli ze hry, narazili jsme na Dona, který zrovna dokončoval kácení stromů (v kostýmu - Versace schvaluji) takže se k nám mohl přidat. Ještěže tak udělal,

protože u klavíru nás čekal Enzo. Vyhrožoval nám a vyděsil nás. Naštěstí ho Don zahnal.

V druhé odpolední hře jsme na deskovkách trénovali různé druhy přemýšlení – abychom se na něj připravili.

Večer biograf – O panence, která tence plakala a...
Piškotéka! Pa špička, ploužáky, ptačí i volný tanec.

Hezký to bylo.

Zub nahřátý na nůžkách na svíčce nejprve zčernal a postupně z něj začaly odpadávat malinké částičky. Z experimentu vyplynulo, že je možné spálit zub.

Úterý 22. 7. Sebík & Matěj

Ráno byl budíček jako vždy v 7:30 s jediným rozdílem. V noci nám totiž přepad strhnul vlajku i s provázkem, ale neukradli ji. Přepad ráno ale nevstal, a tak ho musel vzbudit Franta jeho vodní pistolkou. K snídani byl namazaný chleba, který byl výborný.

Dopolední hra byla o nošení informací od ostatních týmu, ale zároveň i o chránění si informací, které byli v domečku. V této hře se všechny týmy spojily proti týmu Lombardi. Děti z tohoto týmu pak na druhou polovinu hry úplně přestaly hrát a seděly jen u životů :).

K obědku nám kuchyně připravila knedlíky plněné povidly, ale do tří z nich dali jahodové bonbónky, které když děti našli tak dostali 1 coin. Bohužel dva ze tří našli vedoucí.

Po obědě jsme si zahráli hru Udržme si klienty. V této hře se tým rozdělil na dva myslitele, kteří seděli v hangáru, a nosiče, což byl zbytek týmu. Nosiči nosili od stožáru indicie myslitelům a ti je zapisovali do tabulek. Úkolem myslitelů bylo poté z těchto indicií v tabulce zjistit, kdo nosí kravatu. Hra byla poměrně náročná, ale dětem se povedla. Po hře se vyhlásila velmi oblíbená aktivita, a to škrábání brambor, do níž se děti pustily a brzy měly hotovo.

Jako druhou odpolední hru jsme si zahráli novinku, a to Proplíž se ke klientům.

Hra se také hrála v novém lese, a to v lese u křížku mezi Rovín a Počepicemi. V této hře šlo o to, že se každý tým rozdělil na 3 nosiče, 3 obránce a 1 doktora a snažili se dostat kůly označené fáborky do cizího území a tam ho zapíchnout. Toto byl úkol nosičů, kteří měli ale jen jeden život a mohli být vybití, pokud je na cizím území chytil

obránce a musel se nechat oživit doktorem. Úkolem obránců bylo nejen chytat cizí nosiče, ale také hledat cizí kůly a odnášet je do svého domečku. Tato hra byla ze začátku velmi chaotická, ale děti to bavilo.

Po příchodu jsme si dali výbornou večeři a večer se šel bobřík odvahy. Na bobříku děti podstoupily Omertu neboli zkoušku mlčenlivosti. Bohužel tuto zkoušku velké množství dětí nezvládlo.

Středa 23. 7. Fíla

Středa, den, který začal velmi vesele, ale všechno se mělo změnit.

Ráno jsem děti vesele vzbudil, na rozcvičce jsme pochodovali jako tučňáci (padá padá). Najednou jsme chytili signál. Nikdo netušil, co to bude. Enzo Vitali, ta proradná krysa, vtrhl do starostovy kanceláře a unesl ho. Proto jsme se museli vypravit ho hledat. Orienťák děti nepotěšil, ale nakonec ho proběhli celkem

rychle. To ovšem nemluvím o svém týmu, i když se velmi snažil a za to patří poklona.

Starostu jsme našli svázaného na jezírkách, dokonce seděl v mraveništi. Žofka chytře doběhla do tábora napřed, aby z baru udělala knihovnu. Starostu jsme pak hlídali až do večera.

Během poledňáku jsem umýval nádobí s Vény a se zbytkem mého zemědělského Genovese týmu. Hezky jsme si přitom zazpívali, třeba Dvě báby (díky Vény).

První odpolední hru jsme poztráceli vedoucí, a proto bylo potřeba je v okolí najít. Omlouvám se tímto všem vedoucím, kteří to odnesli újmou, kvůli způsobu, jakými je děti nesly. Naštěstí se všichni našli.

Když jsme se všichni našli, tak jsme to museli oslavit. Proto jsme zašli na dostihy a poctivě na ně sázeli. Tady musím Genovese pochválit. Skončili třetí. Vyjma orienťáku se tedy ze zemědělského pohledu den dost povedl.

Tragédie ale měla teprve přijít. Vypustili jsme starostu pro jistotu s Hynkem, aby ho ochránil, kdyby pro něj zase přišel Enzo. Jenomže světe div se, on přišel s pistolí a starosta to schytl mezi oči a Hynka surově zmlátili. To všechno jsme slyšeli z odposlechu, a proto jsme se vydali Hynka zachránit.

Než se nám ale podařilo vyrazit, do tábora vjel Enzo a z okýnka po nás střílel a křičel na nás. V autě seděl spolujezdec. Červ. Ten, kterému jsme věřili byl

najednou na protějším břehu, zradil nás. Z kufru auta vyhodili Hynka. Proto jsme na ně taky nenaběhli, báli jsme se o něj. Řekl nám, že když mu vydáme do dvou dnů Dona Jelena, ušetří nás a jako symbol důvěry nám vrátí Hynka a odjel dřív, než jsme stihli něco udělat. Večer jsme se jednohlasně shodli, že Dona nevydáme a začali jsme vymýšlet taktiky. Proto jsme šli brzo spát, abychom byli na další den dobře připraveni.

Čtvrtek – Den příprav na střet s Enzem

Ve středu jsme obdrželi jasné ultimátum. Společně jsme se bez váhání shodli: Dona nevydáme. Rozhodli jsme se postavit zlu, které představuje Enzo a jeho lidé. Čeká nás těžký boj, a proto jsme se celý den věnovali tréninku – fyzickému i týmovému. Cílem bylo připravit se na Enzovu návštěvu, kterou sám oznámil.

První aktivitou dne byly ocásky. pohybová hra zaměřená na obratnost a krytí vlastních zad. Děti běhaly do kruhu, kde si vyzvedly „kravson“ a poté utíkaly zpět do svého domečku. Měly za kalhotami připevněný kus látky – ocásek, který symbolizoval jejich život. Vedoucí se je při běhu snažili o ocásek připravit. Kdo o něj přišel, přišel i o život a kravson. Hra byla svižná, zábavná, a přitom plná napětí. K obědu jsme si pochutnali na výborném kuřeti na paprice s těstovinami. Jídla bylo dost, takže nám zbylo i na večer – po poradě na chatě jsme ho s chutí dojedli.

Krátce před koncem poledního klidu se rozpršelo. Vzhledem k tomu, že nás čekala překážková dráha, měl jsem obavy, že bude potřeba měnit program. Naštěstí déšť brzy ustal, a tak jsme pouze prodloužili poledňák.

Po dešti přišla na řadu připravená překážková dráha. První odpolední hra probíhala formou štafety – první běželo jedno dítě samo, a s každým dalším kolem se k němu připojoval další člen skupiny. Týmy musely spolupracovat, pomáhat si a zároveň zvládat jednotlivé překážky. I když se během hry objevilo pár kapek, program nijak nenarušily.

Druhé odpoledne pokračovalo hrou Demokracie, která trénovala komunikaci, vyjednávání a schopnost rychlého rozhodování. Děti byly rozděleny do šesti smíšených skupin, složených ze členů všech rodin podle věku. Každý účastník měl vlastní mapu okolí tábora s různě bodovanými místy – ale každému přinášela jiná místa jiný počet bodů. Skupiny se tak musely dohodnout, kam společně půjdou, aby výsledek vyhovoval co nejvíce členům. Někdo měl na jednom místě 10 bodů, jiný jen 1 – dosažení kompromisu nebylo vůbec jednoduché.

Kvůli délce hry jsme museli posunout večeri o půl hodiny, což zkrátilo čas na odpočinek. Přesto nástup proběhl podle plánu. Přesně po ukončení nástupu se spustil déšť. Kvůli kterému jsme nemohli uspořádat večerní zpívání u ohně a neotevřel se ani bar. Místo toho jsme se sešli v biografu, kde jsme si společně pustili pohádku. Den jsme zakončili modlitbou a poděkováním za to, že se všechno, i přes menší dešťové a organizační komplikace, povedlo.

Pátek 25. 7. Hynek

Dnes jsme se vzbudili do krásného rána, nebylo ani vedro ani zima, prostě ideál. Skoro se mi nechtělo věřit, že už je opravdu pátek. Po zazvonění budíčka jsme si šli zacvičit, zaběhat nebo se otužit. Nevzbudili se však úplně všichni, a tak někdo vstával s mokrou hlavou. Následovala snídane a po snídani první dopolední hra.

Hráli jsme vlajky. Bitevní území se skládalo z Olympu, Podolympu a polem mezi nimi. Hra byla plná akce, zrady a spojenectví. Jelikož byly jen 4 vlajky a 6 týmů hra byla docela svižná. Po hře jsme všichni unaveni šli do tábora, kde na nás čekal obídek. Noky se sýrovou omáčkou. Ačkoli to byla táborová novinka, bylo to výborné. Po obědě nás se Zůzou napadlo odcinkat začátek poledního klidu, takže se všichni dozvěděli, že můžou začít zaslouženě odpočívat.

Po poledňáčku nás čekala všech oblíbená hra. Mýdlo. Byla to jedna z her, kterou děti i vedoucí dost hrotili a mnozí po této hře nemohli ze všeho toho řvaní mluvit.

Svačina byla výborná. Měli jsme čokoládový pudink se šlehačkou a kompotem.

Následovalo focení a poté konečně nástup. Týmy se umístily následovně: 6. Nikdo, 5. Versace, 4. Genovese, 3. Lambrusco, Panzani, 2. Ferrari, 1. Lombardi. Každé dítě obdrželo krásnou TOMíckou misku. Po nástupu přišla všech oblíbená večere a to wrapy.

Po večeri následovalo lehké zaučení k boji s Enzem. Každé dítě dostalo kouli, kterou v boji s Enzem použili. Bohužel Enzových mafiánů bylo moc a museli jsme se stáhnout až na molo. Tam už ale na nás čekal Enzo a Červ. Enzo vyžadoval Dona Jelena, který se nakonec pro dobro nás všech obětoval. Don nasedl na loď a Červ na něj měl namířenou pistol. Červ,

ale na Dona Jelena nevystřelil a na místo jeho zastřelil Enza. Děti vybuchly v hlasitý jásot a Enzovi mafiáni byli zahnáni. Jakmile byli pryč už nás jen čekala

diskotéka a otevření baru. Poté co se setmělo a hudba přestala hrát, děti odešli spát a tábor Mafie 2025 byl u konce.

